

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi na skutek odwołania wnioskodawczyni A. S. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. z dnia 27 lutego 2018 roku nr (...) w zakresie pkt. 2-4 rozpoznawanej decyzji, w części dotyczącej prawa do zasiłku macierzyńskiego w okresie urlopu rodzicielskiego po dniu 07 lutego 2017r oraz prawa do odsetek ustawowych w punkcie 1 wyroku zmienił częściowo zaskarżoną decyzję w punkcie 2 (dwa) i 3 (trzy) w ten tylko sposób, że przyznał A. S. (1) prawo do zasiłku macierzyńskiego w okresie przedłużonego urlopu rodzicielskiego za dzień 08 lutego 2017r, odsetek ustawowych od zasiłku macierzyńskiego wypłaconego za okres od dnia 01 kwietnia 2016r do dnia 07 lutego 2017r, naliczanych za poszczególne miesiące w ten sposób, że odsetki zostały naliczone :

- a) za okres od dnia 01 do dnia 30 kwietnia 2016r –liczonych od dnia 01 maja 2016r do dnia 12 lutego 2018r;
- b) za okres od dnia 01 do dnia 31 maja 2016r –liczonych od dnia 01 czerwca 2016r do dnia 12 lutego 2018r;
- c) za okres od dnia 01 do dnia 30 czerwca 2016r –liczonych od dnia 01 lipca 2016r do dnia 12 lutego 2018r;
- d) za okres od dnia 01 do dnia 31 lipca 2016r –liczonych od dnia 01 sierpnia 2016r do dnia 12 lutego 2018r;
- e) za okres od dnia 01 do dnia 31 sierpnia 2016r –liczonych od dnia 01 września 2016r do dnia 12 lutego 2018r;
- f) za okres od dnia 01 do dnia 30 września 2016r –liczonych od dnia 01 października 2016r do dnia 12 lutego 2018r;
- g) za okres od dnia 01 do dnia 31 października 2016r –liczonych od dnia 01 listopada 2016r do dnia 12 lutego 2018r;
- h) za okres od dnia 01 do dnia 30 listopada 2016r –liczonych od dnia 01 grudnia 2016r do dnia 12 lutego 2018r;
- i) za okres od dnia 01 do dnia 30 grudnia 2016r –liczonych od dnia 01 stycznia 2017r do dnia 12 lutego 2018r;
- j) za okres od dnia 01 do dnia 31 stycznia 2017r –liczonych od dnia 01 lutego 2017r do dnia 12 lutego 2018r;
- k) za okres od dnia 01 do dnia 07 lutego 2017r –liczonych od dnia 01 marca 2017r do dnia 12 lutego 2018r;

W punkcie 2 wyroku Sąd I instancji odwołanie w części dotyczącej roszczenia o przyznanie prawa do odsetek ustawowych od zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 08 lutego 2017r oraz w zakresie prawa do wypłaty odsetek ustawowych od kwot wyrównania świadczeń do właściwej wysokości, tj. zasiłku chorobowego za okres od dnia 15 grudnia 2015r do dnia 02 stycznia 2016r oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 03 stycznia 2016r do dnia 31 marca 2016r, naliczanych za okresy od dnia ich wymagalności (przypadające po upływie 30 dni od dnia złożenia dokumentów wymaganych do ustalenia prawa do tychże świadczeń) do dnia zapłaty każdego z nich- jako nowe wnioski-przekazał , celem rozpoznania i wydania decyzji, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.. W punkcie 3 wyroku oddalił odwołanie w zakresie roszczenia o przyznanie prawa do zasiłku macierzyńskiego w okresie przedłużonego urlopu rodzicielskiego w pozostałej części.

Powyższe orzeczenie zapadło w następującym stanie faktycznym:

Sąd Rejonowy ustalił ,że w okresach objętych zaskarżoną decyzją wnioskodawczyni była niezdolna do pracy bądź (odpowiednio) sprawowała opiekę nad członkiem rodziny, ewentualnie sprawowała opiekę nad dzieckiem w ramach urlopu macierzyńskiego lub rodzicielskiego. A. S. jest zatrudniona w (...) sp.z o.o. w Ł. w okresie od dnia 19 maja 2015r.

W dniach 27-28 stycznia 2016r ZUS I Oddział w Ł. przeprowadził kontrolę płatnika składek, m.in., w zakresie zgłaszania do ubezpieczeń społecznych. W toku czynności kontrolnych Prezes Zarządu spółki (...) złożył szereg dokumentów dotyczących zatrudnienia wnioskodawczyni i z nim związanych, stanowiących dowody w sprawie.

Ponadto zeznania do protokołu na temat zatrudnienia wnioskodawczynie złożył prezes Zarządu w/w spółki. Decyzją z dnia 18 marca 2016r, organ rentowy stwierdził, że A. S. nie podlega od dnia 19 maja 2015r obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym jako pracownik płatnika (...) sp.z o.o. Na uzasadnienie stanowiska organ rentowy wskazał, że wnioskodawczynie nie była zatrudniona u w/w płatnika, a jedynie została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych w celu uzyskania zasiłków: chorobowego i macierzyńskiego. Potwierdzać to miało, m.in. jednoczesne zatrudnienie w pełnym wymiarze u innego płatnika, nie zatrudnianie na miejsce wnioskodawczynie w okresach jej nieobecności innej osoby, powstanie niezdolności do pracy związanej z ciążą w listopadzie 2015r, gdy wnioskodawczynie rozpoczęła zatrudnienie w maju 2015r oraz fakt, że A. S. jest żoną (...) spółki (...) i jedynym jej pracownikiem. A. S. odwołała się od powyższej decyzji i domagała się objęcia jej ubezpieczeniami społecznymi jako pracownika spółki (...), a organ rentowy kwestionował roszczenie wnioskodawczynie, wywodząc jak w uzasadnieniu tejże decyzji. Na rozprawę poprzedzającą wyrokowanie przez Sąd Okręgowy, na której zostali przesłuchani członkowie zarządu płatnika składek wnioskodawczynie oraz wnioskodawczynie (jak i na poprzedzającą ją rozprawę), nie stawili się pełnomocnik ZUS. W toku sporu organ rentowy nie przejawiał inicjatywy dowodowej, a dowody z dokumentów sprowadzały się do powielania dokumentacji przedstawionej uprzednio przez A. S. w postępowaniu przed organem rentowym i znajdującej się już w aktach ZUS. Prawomocnym (od dnia 11 stycznia 2018r) wyrokiem z dnia 20 grudnia 2017r w sprawie VIIIU 900/16 Sąd Okręgowy VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił odwołanie wnioskodawczynie (zmienił decyzję z dnia 18 marca 2016r), stwierdzając że A. S. podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik od dnia 19 maja 2015r z tytułu zatrudnienia w (...) sp zo.o.. Organ rentowy nie wnosił o uzasadnienie w/w wyroku, ani nie kwestionował go apelacją. Wyrok w sprawie VIIIU900/16 uprawomocnił się w dniu 11 stycznia 2018r, a w dniu 19 stycznia 2018r Sąd Okręgowy zwrócił ZUS akta ubezpieczeniowe wnioskodawczynie. W związku z powyższą decyzją z dnia 18 marca 2016r zapadły decyzje organu rentowego z dnia 29 marca 2016r, którą odmówiono wnioskodawczynie prawa do zasiłków, opiekuńczego za okres od 27 do 29 lipca 2015r, -chorobowego za okres od dnia 15 grudnia 2015r do dnia 02 stycznia 2016r, macierzyńskiego za okres od dnia 03 stycznia 2016r do dnia 02 lipca 2016r, macierzyńskiego za okres urlopu rodzicielskiego za 3 lipca 2016r do dnia 21 grudnia 2016r. Ponadto zapadły decyzje organu rentowego z dnia 05 kwietnia 2016r, którą zobowiązano spółkę (...) jako płatnika do zwrotu wypłaconych wnioskodawczynie zasiłków: opiekuńczego za okres od dnia 27 do 29 lipca 2015r, chorobowego za okres od dnia 25 listopada 2015r do dnia 02 stycznia 2016r; -macierzyńskiego za okres od dnia 03 stycznia 2016r do dnia 31 marca 2016r –wszystkie kwoty z ustawowymi odsetkami w łącznej kwocie 5381,25zł.

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2016r zmieniono decyzję z dnia 05 kwietnia 2016r zobowiązując w/w płatnika do zwrotu nienależnie wypłaconych wnioskodawczynie zasiłków: opiekuńczego za okres od dnia 27 do 29 lipca 2015r, chorobowego za okres od dnia 15 grudnia 2015r do dnia 02 stycznia 2016r; macierzyńskiego za okres od dnia 03 stycznia 2016r do dnia 31 marca 2016r –wszystkie kwoty z ustawowymi odsetkami w łącznej kwocie 5381,25zł.

Decyzją z dnia 26 stycznia 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. uchylił decyzję z dnia 05 kwietnia 2016r oraz z dnia 26 kwietnia 2016r w związku z prawomocnym wyrokiem SO w sprawie VIIIU900/16.

W dniu 19 lutego 2018r ZUS wypłacił wnioskodawczynie odsetki ustawowe (w kwotach wyliczonych od wypłaconej w tym samym dniu kwoty zasiłków: macierzyńskiego za okres od dnia 01 kwietnia 2016r do dnia 07 lutego 2017r i chorobowego /naliczone za okres od dnia 12 lutego 2018r do dnia 19 lutego 2018r, tj. od dnia kolejnego po upływie terminu 30 dni liczonego od dnia uprawomocnienia się w/w wyroku Sądu Okręgowego do dnia ich wypłaty/. Kwoty poszczególnych zasiłków wynikały z kart zasiłkowych. W okresie urlopu rodzicielskiego wnioskodawczynie pozostawała w zatrudnieniu na 1/2 etatu. Z tym, że od dnia 01 sierpnia 2016r do dnia 31 grudnia 2016r (przez 153 dni) świadczyła pracę w wymiarze 1/4 etatu (za zgodą Zarządu). Od dnia 01 stycznia 2017r zaprzestała świadczenia pracy w spółce (...) i korzystała z urlopu rodzicielskiego. W związku z wykonywaniem pracy u tego samego pracodawcy okres urlopu rodzicielskiego winien ulec wydłużeniu proporcjonalnie, do wymiaru etatu w w/w okresie, w którym świadczyła pracę w zmniejszonym wymiarze.

Sąd Rejonowy wskazał, że stan faktyczny sprawy zasadniczo nie był sporny. Fakty konieczne do oceny roszczeń ustalono opierając się na dokumentach, których treści nie kwestionowała żadna ze stron. Strony nie składały wniosków dowodowych. ZUS nie podnosił żadnych nowych okoliczności niż wskazane w ocenianej decyzji. Ponadto

Sąd Rejonowy wskazał, że każda dotąd nie rozważana i nie będąca podstawą faktyczną rozstrzygnięcia okoliczność, której organ rentowy nie powoływał wydając zaskarżoną decyzję, nie powinna być brana pod uwagę, skoro nie była dotąd przedmiotem oceny organu rentowego i nie znalazła się w podstawie faktycznej. Sąd rejonowy wskazał ponadto, że zeznania wnioskodawczyni nie wniosłyby do sprawy żadnych okoliczności mających wpływ na wynik sporu, bowiem zasadniczą podstawą rozstrzygnięcia stał się prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w sprawie VIIIU 900/16 rozstrzygający kwestię zasadniczą, tj. okresów, w których A. S. podlegała ubezpieczeniom społecznym, a tym samym, za które zachowała prawo do zasiłków chorobowych, opiekuńczych i macierzyńskich. Sąd rozstrzygający niniejszy spór był związany wskazanym orzeczeniem i nie był uprawniony do ponownego prowadzenia postępowania dowodowego celem ustalenia odmiennych okoliczności niż wynikające z podstawy rozstrzygnięcia w powołanej powyżej sprawie. Odwołująca się nie domagała się zresztą takiego postępowania. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił mając więc za podstawę prawomocny wyrok w sprawie VIIIU 900/16.

Sąd Rejonowy wskazał również, że skutkiem zasady mocy wiążącej prawomocnego wyroku jest to, że przesądzenie we wcześniejszym wyroku kwestii o charakterze prejudycjalnym oznacza, że w procesie późniejszym ta kwestia nie może być już w ogóle badana. Zachodzi tu zatem ograniczenie dowodzenia faktów, objętych prejudycjalnym orzeczeniem, a nie tylko ograniczenie poszczególnego środka dowodowego. Sąd w tym zakresie powołał się na wyrok SN z dnia 12 lipca 2002 r., V CKN 1110/00, (Lex nr 74492). Sąd wskazał, że obowiązany jest uznać, że kwestia prawna, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie przez niego rozpoznawanej, kształtuje się tak, jak to przyjęto w prawomocnym wcześniejszym wyroku. W przeciwnym razie wyroki sądowe miałyby walor jedynie opiniujący, a nie stanowczy i imperatywny. Jak się zatem słusznie podkreśla w doktrynie, skutkiem zasady mocy wiążącej prawomocnego wyroku jest to, że przesądzenie we wcześniejszym wyroku kwestii o charakterze prejudycjalnym oznacza, że w procesie późniejszym ta kwestia nie może być już w ogóle badana. Zachodzi tu zatem ograniczenie dowodzenia faktów, objętych prejudycjalnym orzeczeniem, a nie tylko ograniczenie poszczególnego środka dowodowego.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że odwołania podlegały uwzględnieniu.

Sąd Rejonowy wskazał, że odwołująca się popierała odwołania do końca procesu, w istocie kwestionując wyłącznie rozstrzygnięcia zawarte w punktach: 2 (częściowo) oraz 3 do 4 decyzji, tj. w zakresie: 1) nieprzyznania prawa do zasiłku macierzyńskiego w okresie przedłużonego urlopu rodzicielskiego za czas od dnia 08 lutego 2017r do dnia 16 marca 2017r (prezentując odmienny wynik wyliczenia okresu przedłużonego niż uczynił to ZUS, ale bez wskazania zastosowanej metody liczenia), 2) przyznania prawa do odsetek ustawowych od zasiłku macierzyńskiego (wyłaconego w dniu 19 lutego 2018r) za okres od dnia 01 kwietnia 2016r do dnia 07 lutego 2017r, naliczanych od dnia 13 do dnia 19 lutego 2018r (wskazując, że co najmniej od stycznia 2016r ZUS dysponował dowodami niezbędnymi do prawidłowej oceny prawa do zasiłków, tj. takimi samymi, jak zgromadzone w postępowaniu sądowym i możliwe do uzyskania przez ZUS przed wydaniem decyzji); 3) przyznania prawa do wypłaty odsetek ustawowych od kwot wyrównania świadczeń, tj. zasiłków: chorobowego za okres od dnia 15 grudnia 2015r do dnia 02 stycznia 2016r oraz macierzyńskiego za okres od dnia 03 stycznia 2016r do dnia 31 marca 2016r (bez wskazania w jakim zakresie domaga się korekty, przy braku konkretnych danych w zaskarżonej decyzji, w której ZUS nie podał, ani kwot wyrównania, ani okresów, za które odsetki wg. jego oceny należałoby naliczać, ani wyliczenia konkretnych kwot-poprzestając na abstrakcyjnym przyznaniu prawa do odsetek od nieokreślonych tam kwot wyrównania w/w zasiłków). A. S. nie negowała natomiast rozstrzygnięć z pkt.1 oraz częściowo z pkt. 2 i 3 decyzji, tj. w zakresie zasadności przyznania jej zasiłków: opiekuńczego za okres od 27 lipca 2015r do dnia 29 lipca 2015r oraz chorobowego za okres od dnia 15 grudnia 2015r do dnia 02 stycznia 2016r, jak również macierzyńskiego od dnia 03 stycznia 2016r do dnia 07 lutego 2017r, a także w zakresie przyznania samego prawa do odsetek ustawowych od kwot w/w zasiłków.

W ocenie Sądu I instancji gruntowna analiza dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS i w procesie, w szczególności rozpoznawanej decyzji, uniemożliwiła rozpoznawanie żądania wnioskodawczyni w zakresie pkt. 4 decyzji (wyrażonego poprzez generalne kwestionowanie w odwołaniu zasad naliczania odsetek ustawowych od spornych świadczeń), nie proponującej konkretnego rozwiązania w zakresie poszczególnych zasiłków.

Z uwagi na powyższe, Sąd Rejonowy odwołanie A. S. w zakresie rozstrzygnięcia z pkt.4 tj. „przyznania prawa do wypłaty odsetek ustawowych od kwot wyrównania świadczeń, tj. zasiłków: chorobowego za okres od dnia 15 grudnia 2015r do dnia 02 stycznia 2016r oraz macierzyńskiego za okres od dnia 03 stycznia 2016r do dnia 31 marca 2016r” należało potraktować jako wniosek o wydanie konkretnego rozstrzygnięcia (wskazującego sposób naliczania odsetek, okres za który to uczyniono i datę wypłaty świadczeń, od których odsetki naliczono). Decyzja nie zawierała w tym zakresie danych umożliwiających orzeczenie i ocenę poprawności podjętej decyzji, nie zawierała więc w tym zakresie rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu I instancji w taki sam sposób należało potraktować żądanie przyznania odsetek ustawowych od zasiłku macierzyńskiego za okres urlopu rodzicielskiego, który wg. wnioskodawczyni winien być jej przyznany jeszcze po dniu 07 lutego 2017r. ZUS nie rozstrzygał w tym zakresie w rozpoznawanej decyzji (w zakresie odsetek ustawowych od zasiłku za czas od 08 lutego 2017r, za który zasiłku w ogóle nie przyznawał), więc nie była możliwa kontrola nie istniejącego rozstrzygnięcia. W tej sytuacji orzec należało jak w punkcie 2 wyroku i żądania dotyczące odsetek ustawowych od świadczeń i za okresy tam wskazane przekazać organowi rentowemu celem ich rozpoznania i objęcia odrębną decyzją. (odpowiednio: art.464 w zw. z art.466 i art. 477⁹ § 6 kpc). W uzasadnieniu odwołania A. S. podała, że odsetki za w/w okresy należało naliczać od dnia przypadającego po upływie 30 dni od dnia złożenia przez nią dokumentów w ZUS koniecznych do ustalenia poszczególnych świadczeń, a nie dopiero od upływu 30 dni po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Okręgowego stwierdzającego, że podlegała ubezpieczeniom społecznym od 19 maja 2015r.

Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, że rozpoznając odwołanie w pozostałej części należało pozytywnie rozstrzygnąć w zakresie żądania przyznania odsetek ustawowych z tytułu wypłaconego w dniu 19 lutego 2018r zasiłku macierzyńskiego za 01 kwietnia 2016r do 07 lutego 2017r, za okres wcześniejszy niż od dnia 13 lutego 2018r do dnia 19 lutego 2018r. W tym zakresie należało przyznać rację A. S., że odsetki ustawowe ZUS winien naliczyć od daty, w której dysponował już wszelkimi dowodami niezbędnymi i wystarczającymi do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia w zakresie prawa do w/w zasiłku. Analiza akt sprawy wykazała, że jedynym powodem, dla którego ZUS czekał z wypłatą zasiłku było postępowanie sądowe toczące się na skutek odwołania wnioskodawczyni od decyzji z dnia 18 marca 2016r, w której uznano, że nie podlega ona ubezpieczeniom społecznym. Decyzja ta została zmieniona przez Sąd Okręgowy, a w procesie tym organ rentowy nie przedstawiał nowych dowodów, ani nie żądał ich od strony przeciwnej, która z własnej inicjatywy starała się poszerzyć zakres materiału dowodowego, aby uzyskać pozytywny wynik procesu. Aktywność wnioskodawczyni nie spotkała się z reakcją zwrotną ZUS, który w istocie nie przejawiał aktywności, nie negował okoliczności przytaczanych przez odwołującą się, nie formułował konkretnych zarzutów, a nawet nie wystąpił o uzasadnienie wyroku, uznając od chwili jego wydania pełną poprawność rozstrzygnięcia. W procesie (...) 900/16 sąd orzekał mając do dyspozycji dowody z dokumentów zebrane już uprzednio przed ZUS, a świadkowie, których przesłuchano w tym procesie, należeli do grona osób wymienionych w złożonych uprzednio fakturach. Ponadto przesłuchano strony, a organ rentowy zrezygnował z zadawania im pytań. Oczywiście więc jest, że ZUS miał pełną możliwość prawidłowej oceny powstania obowiązku ubezpieczenia wnioskodawczyni w dacie wskazanej przez płatnika składek, gdyby prawidłowo oceniał zebrane dowody (ewentualnie uzupełnił je o wysłuchanie kolejnych osób, czego zaniechał). W takiej sytuacji nie można było uznać, że dopiero w postępowaniu przed Sądem Okręgowym pojawiły się nowe okoliczności przesądzające o takim, czy innym wyniku oceny decyzji. Zwłaszcza, że ZUS nie domagał się uzasadnienia wyroku i nie poznał argumentacji sądu uwzględniającego odwołanie wnioskodawczyni. W w/w procesie nie zostały więc ujawnione żadne dowody przesądzające spór, których ZUS nie byłby w stanie przeprowadzić przed wydaniem wadliwej decyzji z dnia 18 marca 2016r. Wobec tego data tejże decyzji była tym momentem, w którym ZUS najpóźniej winien dokonać prawidłowej oceny prawa do zasiłków: macierzyńskiego, chorobowego, opiekuńczego.

Jak wskazał Sąd I instancji już w chwili zakończenia postępowania wyjaśniająco-kontrolnego w sprawie rzeczywistego podlegania przez A. S. ubezpieczeniom społecznym (zwieńczonego wydaniem decyzji z dnia 18 marca 2016r rozpoznawanej w sprawie VIIIU 900/16), ZUS miał możliwość i powinność dokonania prawidłowej oceny okoliczności sprawy oraz prawidłowego zinterpretowania obowiązujących przepisów. Tymczasem, na skutek braku staranności,

zaniechał właściwej analizy zebranych dowodów (dostatecznych w zebranych wówczas zakresie do prawidłowej i pełnej oceny podlegania ubezpieczeniom społecznym), które potwierdzały świadczenie przez wnioskodawczynię pracy i z założenia (w przypadku ciężarnej rozpoczynającej nowe zatrudnienie) odmówił objęcia jej ubezpieczeniem społecznym z tego tytułu oraz wypłaty świadczeń za czas choroby, a dalej –za czas macierzyństwa.

Sąd Rejonowy wskazał, że ZUS miał szerokie możliwości pozyskania dowodów, na podstawie których ustaliłby z łatwością te same okoliczności, co Sąd Okręgowy. Pozwoliłoby to uniknąć sytuacji, w której świadczenia za rok 2015/2016/ 2017 zostają zrealizowane dopiero w roku 2018r, gdy w istocie odpadł ich cel, tj., zabezpieczenie środków utrzymania na czas choroby i niemożliwości świadczenia pracy oraz na czas macierzyństwa. Należy także pamiętać, że Sąd Okręgowy nie dopuszczał takich dowodów, które nie byłyby znane i dostępne dla ZUS. Ustaleń dokonano na podstawie zeznań wnioskodawczyni, właściciela firmy zatrudniającej oraz świadków –osób współpracujących z pracodawcą wnioskodawczyni, a także na podstawie m.in. dokumentów zebranych od w/w osób. Każdy z tych dowodów był dostępny organowi rentowemu już w marcu 2016r bądź pozostawał w zasięgu jego możliwości. Sąd Okręgowy nie przyjął żadnych nowych okoliczności jako podstawy zmiany decyzji ustalającej okresy podlegania ubezpieczeniu przez wnioskodawczynię.

W uzasadnieniu wyroku Sąd I instancji wskazał, że odsetki wypłaca się na zasadach oraz w wysokości określonej w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74 z późn. zm.). Zgodnie z art. 85 ust. 1 zdanie 1 u.s.u.s., jeżeli Zakład Ubezpieczeń Społecznych w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności (art. 85 ust. 1 zdanie 2 u.s.u.s.).

W sprawie niniejszej ZUS nie wykazał takich okoliczności, które uzasadniałyby ocenę, że nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w wypłacie należnych wnioskodawczyni świadczeń za czas przed 13 lutego 2018r (od tej daty do dnia wypłaty odsetki naliczył). Sąd Rejonowy powołał się na orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazując, że Sąd Najwyższy stwierdził, iż w przypadku, gdy ZUS nie sprawdził w postępowaniu kontrolnym rzetelności zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy, uzasadnione jest przyznanie odsetek od 30 dnia po przedstawieniu przez ubezpieczonego tych zaświadczeń, a nie od daty wyroku sądu ustalającego prawo do zasiłku chorobowego. Prezentowany przez organ ubezpieczeń społecznych pogląd, że prawo do odsetek zwłoki powstaje po uprawomocnieniu się wyroku ustalającego prawo do należności głównej, a wyrok traktowany jest jako ostatnia z okoliczności koniecznych do ustalenia prawa utrzymał się w judykaturze Sądu Najwyższego, ale na gruncie art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Zgodnie z tym przepisem, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie ustalenia prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. Związany jest 30-dniowym terminem od daty dokonania tego ustalenia lub od daty końcowej wyznaczonego przez organ rentowy dodatkowego terminu do przedstawienia niezbędnych dowodów lub od daty przedstawienia tych dowodów. Od dnia 1 lipca 2004 r., w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również z mocy prawa dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego (ust. 1a dodany do art. 118 ustawą zmieniającą z dnia 20 kwietnia 2004 r., Dz.U. Nr 121, poz. 1264). Przepisy te nie mogą być uwzględnione w okolicznościach sprawy, gdyż ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (obecnie w jednolitym tekście: Dz.U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267) nie zawiera podobnej regulacji ani nie odsyła w omawianym zakresie do postanowień ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Stanowi, że wypłata zasiłku chorobowego bądź macierzyńskiego następuje, zgodnie z jej art. 64 ust. 1, nie później niż w ciągu 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień. Dokumentami tymi są dowody stwierdzające czasową niezdolność do pracy z powodu choroby oraz wymienione w rozporządzeniu w sprawie dowodów. Wypłata dokonana

po upływie terminu 30 dni jest wypłatą opóźnioną i uzasadnia obowiązek zapłacenia odsetek. Odsetki wypłaca się na zasadach oraz w wysokości określonej w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych.

Od dnia 01 stycznia 2016r obowiązuje rozporządzenie (...) z dnia 8 grudnia 2015 r w sprawie zakresu informacji o okolicznościach mających wpływ na prawo do zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa lub ich wysokość oraz dokumentów niezbędnych do przyznania i wypłaty zasiłków (Dz.U.2017.87 t.j. z dnia 2017.01.13), określające zakres informacji o okolicznościach mających wpływ na prawo do zasiłków lub ich wysokość oraz dokumenty niezbędne do przyznania i wypłaty zasiłków. Znajduje ono zastosowanie w sprawie.

Zgodnie z § 9 w.w rozporządzenia, dokumentem niezbędnym do przyznania i wypłaty zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego jest za okres od dnia porodu odpis skrócony aktu urodzenia dziecka lub jego kopia potwierdzona za zgodność z oryginałem przez płatnika składek albo przez Zakład. Natomiast dokumentami niezbędnymi do przyznania i wypłaty zasiłku macierzyńskiego przysługującego ubezpieczonemu za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu rodzicielskiego, jeżeli zasiłek macierzyński za okres bezpośrednio poprzedzający okres objęty wnioskiem o udzielenie tego urlopu był pobierany przez tego ubezpieczonego, są: 1) złożone w formie papierowej lub w formie dokumentu elektronicznego uwierzytelnionego, oświadczenie ubezpieczonego o braku zamiaru korzystania przez drugiego z rodziców dziecka w okresie wskazanym we wniosku z zasiłku macierzyńskiego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu rodzicielskiego albo, złożone w formie papierowej lub w formie dokumentu elektronicznego uwierzytelnionego, oświadczenie ubezpieczonego o okresie, w którym drugi z rodziców dziecka zamierza korzystać z zasiłku macierzyńskiego za okres tego urlopu, w okresie objętym wnioskiem, albo potwierdzone przez pracodawcę za zgodność z oryginałem kopie takich oświadczeń - w przypadku pracownika, któremu zasiłek macierzyński jest wypłacany przez Zakład; 2) złożone w formie papierowej lub w formie dokumentu elektronicznego uwierzytelnionego, zaświadczenie pracodawcy o okresie udzielonego urlopu rodzicielskiego oraz zaświadczenie pracodawcy o okresie i wymiarze czasu pracy wykonywanej w czasie urlopu rodzicielskiego zawierające informacje, czy i w jakim wymiarze pracownik będzie wykonywał pracę w okresie urlopu rodzicielskiego wydłużonego zgodnie z art. 182^{1f} § 3-7 Kodeksu pracy - w przypadku pracownika, któremu zasiłek macierzyński jest wypłacany przez Zakład; 3) złożony w formie papierowej lub w formie dokumentu elektronicznego uwierzytelnionego, wniosek ubezpieczonego złożony płatnikowi zasiłku macierzyńskiego przed terminem rozpoczęcia korzystania z tego zasiłku za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu rodzicielskiego - w przypadku ubezpieczonego niebędącego pracownikiem (§ 22 w.w rozporząd.). Takimi dokumentami ZUS dysponował na długo przed rozpoznaniem wniosku A. S. o zasiłek macierzyński i rodzicielski. Przedstawienie przez ubezpieczonego w/w dokumentów wraz z wnioskiem o zasiłek stwarza obowiązek wydania decyzji przez organ ubezpieczeń społecznych nie później niż przed upływem 30 dni od jego uzyskania.

Ustawa nie uwzględnia czasu na wyjaśnienie okoliczności niezbędnych do wydania decyzji. Opóźnienie w ustaleniu prawa lub w jego wypłacie wywołuje przewidziany w art. 64 ust. 2 ustawy obowiązek zapłaty przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych odsetek w wysokości i na zasadach określonych w ustawie o ubezpieczeniu społecznym. Odwołanie do zasad określonych w ustawie systemowej obejmuje przewidziane w jej art. 85 ust. 1 wyłączenie odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu uchybienia terminom przewidzianym w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych w przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Organ rentowy najpóźniej w terminie 30 dni od dnia wpływu kolejnych druków zaświadczeń lekarskich oraz od dnia złożenia wniosku o zasiłek macierzyński wraz ze stosownymi dowodami, a najpóźniej w datach wymagalności zasiłków za czas macierzyństwa, winien podjąć właściwe rozstrzygnięcie i spełnić świadczenia, tj. wypłacić zasiłki. W sprawie, ZUS nie podnosił i nie dowiódł, aby zaniechał wypłaty zasiłku z uwagi na brak w.w dowodów bądź braki, które ich dotyczyły. Jedyną przyczyną zwłoki w wypłacie świadczeń było wydanie decyzji z dnia 18 marca 2016r i wadliwe orzeczenie o niepodleganiu przez wnioskodawczynię ubezpieczeniom społecznym od dnia 19 maja 2015r.

Skoro jednak już w dacie wydania w.w decyzji ZUS winien wydać prawidłowe rozstrzygnięcie, to przedstawienie przez ubezpieczonego wskazanych powyżej dokumentów wraz z wnioskiem o zasiłek stwarzało obowiązek wypłaty zasiłków nie później niż przed upływem 30 dni od ich uzyskania, a na pewno w kolejnych terminach płatności. Wnioskodawczyni winna więc otrzymywać świadczenia do końca każdego kolejnego miesiąca za dany miesiąc, tj. w ogólnie przyjętych terminach płatności.

Tymczasem, wadliwa ocena okoliczności faktycznych i obowiązujących przepisów, doprowadziła do wydania błędnej decyzji, która w postępowaniu sądowym została zmieniona (de facto postępowanie kontrolne wszczęto na początku 2016 r, gdy wnioskodawczyni została zgłoszona do ubezpieczenia w maju 2015r). W procesie tym ZUS nie przedstawił takich dowodów, które wykazałyby jego stanowisko. Spowodowało to zwłokę w realizacji wypłat bez zaistnienia okoliczności wyłączających odpowiedzialność ZUS.

Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 1 ust.1 w zw. z art. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o ubezpieczeniu społecznym w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 1368) zwanej dalej ustawą zasiłkową, świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą, w tym zasiłek chorobowy i macierzyński, przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.).

Zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko (art. 29 ust.1 ustawy zasiłkowej). Zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego oraz urlopu ojcowskiego. (art. 29a ustawy), tj. w wymiarze 20 tygodni - w przypadku urodzenia jednego dziecka przy jednym porodzie (art.180 § 1 pkt.1 kp)

Urlopu macierzyńskiego udziela się w tygodniach, a tydzień urlopu macierzyńskiego równa się 7 dniom kalendarzowym. Pierwszym dniem urlopu macierzyńskiego jest dzień urodzenia dziecka. Jeżeli pracownica wykorzystuje część urlopu macierzyńskiego przed porodem, wówczas pierwszym dniem urlopu macierzyńskiego jest dzień rozpoczęcia korzystania z niego przed porodem. Przyjęta w art. 183¹ k.p. zasada liczenia terminów jest konsekwencją okoliczności, że w przypadku liczenia czasu trwania przedmiotowych okresów nie jest wymagana ich ciągłość. Ustawodawca odwołał się do metody przyjętej w art. 114 k.c. (jeżeli termin jest oznaczony w miesiącach lub latach, a ciągłość terminu nie jest wymagana, miesiąc liczy się za dni trzydzieści, a rok za dni trzysta sześćdziesiąt pięć). Przyjęta zasada ma zastosowanie do wszystkich urlopów przysługujących pracownikom wychowującym dzieci: urlopu macierzyńskiego (§ 1), ale także - na podstawie odesłań szczegółowych - do urlopu ojcowskiego i urlopu rodzicielskiego. Do urlopu rodzicielskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 45 § 3, art. 47, art. 50 § 5, art. 57 § 2, art. 163 § 3, art. 165 pkt 4, art. 166 pkt 4, art. 177, art. 180 § 6-17, art. 180¹ § 2, art. 181, art. 182 zdanie pierwsze i art. 183¹ § 1. (art. 182¹⁸ kp). Po wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego albo zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu macierzyńskiego pracownik ma prawo do urlopu rodzicielskiego w wymiarze do 32 tygodni - w przypadku, o którym mowa w art. 180 § 1 pkt 1 kp.) - art. 182^{1a} § 1 kp. Urlop rodzicielski jest udzielany jednorazowo albo w częściach nie później niż do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6 rok życia. Urlop rodzicielski jest udzielany bezpośrednio po wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego albo zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu macierzyńskiego, nie więcej niż w 4 częściach, przypadających bezpośrednio jedna po drugiej albo bezpośrednio po wykorzystaniu zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający części urlopu rodzicielskiego, w wymiarze wielokrotności tygodnia. Do wniosku dołącza się dokumenty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 186^{8a}. (art. 182^{1c} §§ 1-2kp) Urlop rodzicielski jest udzielany na pisemny wniosek pracownika, składany w terminie nie krótszym niż 21 dni przed rozpoczęciem korzystania z urlopu. Do wniosku dołącza się dokumenty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 186^{8a}. Pracodawca jest obowiązany uwzględnić wniosek pracownika. (art. 182^{1d} § 1 kp). Pracownik może łączyć korzystanie z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy u pracodawcy udzielającego tego urlopu w wymiarze nie wyższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy. W takim przypadku urlopu rodzicielskiego udziela się na pozostałą część wymiaru czasu pracy. W

przypadku, o którym mowa w § 1, podjęcie pracy następuje na pisemny wniosek pracownika, składany w terminie nie krótszym niż 21 dni przed rozpoczęciem wykonywania pracy. Do wniosku dołącza się dokumenty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 186^{8a}. Pracodawca jest obowiązany uwzględnić wniosek pracownika, chyba że nie jest to możliwe ze względu na organizację pracy lub rodzaj pracy wykonywanej przez pracownika. O przyczynie odmowy uwzględnienia wniosku pracodawca informuje pracownika na piśmie. (art. 182^{1e} kp). W przypadku łączenia przez pracownika korzystania z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy u pracodawcy udzielającego tego urlopu, wymiar urlopu rodzicielskiego ulega wydłużeniu proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy wykonywanej przez pracownika w trakcie korzystania z urlopu lub jego części, nie dłużej jednak niż do: 1) 64 tygodni - w przypadku, o którym mowa w art. 180 § 1 pkt. 1; 2) 68 tygodni - w przypadkach, o których mowa w art. 180 § 1 pkt. 2-5. Okres, o który urlop rodzicielski ulega wydłużeniu, stanowi iloczyn liczby tygodni, przez jaką pracownik łączy korzystanie z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy u pracodawcy udzielającego tego urlopu i wymiaru czasu pracy wykonywanej przez pracownika w trakcie korzystania z urlopu rodzicielskiego.

W przypadku, gdy łączenie korzystania z urlopu z wykonywaniem pracy, o którym mowa w § 1, odbywa się przez część urlopu rodzicielskiego, proporcjonalne wydłużenie wymiaru tego urlopu, następuje wyłącznie w odniesieniu do tej części urlopu rodzicielskiego. W przypadku gdy powstała w wyniku wydłużenia wymiaru urlopu rodzicielskiego część urlopu rodzicielskiego nie odpowiada wielokrotności tygodnia, jest ona udzielana w dniach. Przy udzielaniu urlopu niepełny dzień pomija się.

Część urlopu rodzicielskiego, o którą urlop został proporcjonalnie wydłużony zgodnie z § 1-4, wydłuża część urlopu rodzicielskiego, podczas której pracownik łączy korzystanie z urlopu z wykonywaniem pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy u pracodawcy udzielającego urlopu. We wniosku, o którym mowa w art. 182^{1e} § 2, pracownik określa sposób wykorzystania części urlopu rodzicielskiego, o którą urlop zostanie proporcjonalnie wydłużony. (art. 182^{1f} kp)

W oparciu o wskazane przepisy Sąd rejonowy wskazał, że wymiar urlopu rodzicielskiego winien wynosić dla A. S. 32 tygodnie (od 22 maja 2016r do 01 stycznia 2016r) + 153 dni (w okresie od 01 sierpnia 2016r do 31 grudnia 2016r- tj. 153 dni x 1/4 etatu-38,25 w zaokrągleniu do pełnego dnia 38 dni, co daje 5 tygodni i 0,46 tygodnia, co wynosi 5 tygodni i 3 dni w zaokrągleniu do pełnego dnia~). Przedłużony wymiar urlopu rodzicielskiego należało więc liczyć pełnymi tygodniami od 01 stycznia 2017r do 08 lutego 2017r (5 tygodni do 05 lutego 2017r i 3 dni od 06 lutego do 08 lutego 2017r). W związku z powyższym urlop przedłużony winien być liczony do dnia 08 lutego 2017, a nie jak omyłkowo wskazano w decyzji do dnia 07 lutego 2017r. W tym zakresie decyzja wymagała zmiany co ujęto w pkt.1 ppkt. I wyroku. W pkt.1 ppkt.II wyroku dokonano natomiast zmiany decyzji w zakresie naliczonych odsetek ustawowych od wypłaconego z opóźnieniem zasiłku macierzyńskiego, licząc je od pierwszego dnia kolejnego miesiąca za miesiąc poprzedni.

Apelację od powyższego wyroku złożył organ rentowy w dniu 9 sierpnia 2018 roku, zaskarżając wyrok w punkcie 1 ppkt I i zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 182^{1f} K.p. poprzez ustalenie, że przedłużony wymiar urlopu rodzicielskiego należało policzyć do dnia 8 lutego 2017 roku zamiast prawidłowo do 7 lutego 2017 roku. Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w tej części lub uchylenie zaskarżonego wyroku w części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd i Instancji. W uzasadnieniu apelacji wskazano, że Sąd I instancji nieprawidłowo w ocenie apelującego, niezgodnie z kalendarzem zaliczył 5 tygodni od 1 stycznia 2017 roku do 5 lutego 2017 roku, zamiast do 4 lutego 2017 roku, a następnie 3 dni od 6 do 8 lutego 2018 roku zamiast od 5 do 7 lutego 2017 roku. Prawidłowemu doliczeniu podlega 38 dni do 7 lutego 2017 roku.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawczyni złożyła pismo procesowe w dniu 17 września 2018 roku zatytułowane (...), w którym wskazała, że jest skłonna przychylić się do decyzji ZUS w zaskarżonej części i niewypłacanie spornej kwoty 138,06zł. W dniu 17 września 2018 roku pismo tej samej treści wnioskodawczyni skierowała do Sądu Okręgowego, wskazując, że jest skłonna przychylić się do wycień zasilku dokonanych przez ZUS.

Podczas rozprawy w dniu 6 grudnia 2018 roku pełnomocnik ZUS podtrzymał apelację i zawarł w niej argumentację.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje :

Apelacja organu rentowego jest zasadna i skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku w tej części.

Podnieść należy ,że Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie . Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne dokonane przed Sądem Rejonowym i dlatego stan faktyczny ustalony w pierwszej instancji przyjmuje za własny (por. wyrok Sądu Najwyższego z 5.11.1998 r., I PKN 339/98, OSNAPiUS z 1999 r., z. 24, poz. 776). Podstawa prawna rozstrzygnięcia , na której oparł się Sąd Rejonowy jest również prawidłowa. Są to bowiem prawidłowo przytoczone w obszernym i wyczerpującym uzasadnieniu Sądu Rejonowego przepisy Kodeksu pracy, w szczególności art. 182^{1f} K.p. Szczegółowość i wnikliwość uzasadnienia pozwala na odtworzenie rozumowania Sądu a tym samym umożliwia wychwycenie pomyłki rachunkowej.

Ponadto, co wymaga zaznaczenia i jak podniósł apelujący wyliczenia Sądu dotyczące należnego wnioskodawczyni urlopu rodzicielskiego były co do zasady tożsame ze sposobem wyliczeń jakiego dokonał organ rentowy. Sad tak samo jak uczynił to organ rentowy przemnożył 153 dni zatrudnienia, w okresie od 1 sierpnia 2016 roku do 31 grudnia 2016 roku przez 1/4 etatu co dało wynik 38,25, po zaokrągleniu do pełnego dnia 38. Po przeliczeniu przez sąd dało to 5 tygodni i 0,46 tygodnia czyli 5 tygodni i 3 dni, po zaokrągleniu do pełnego dnia. W tak ustalonym stanie Sąd przyjął ,że przedłużony urlop rodzicielski powinien kończyć się w dniu 8 lutego 2017 roku, z czym organ rentowy nie zgadza się chociaż powyższe wyliczenia organu są co do zasady tożsame z ustalonymi przez Sąd. Organ rentowy nie kwestionuje ,że urlop rodzicielski powinien być wydłużony o 38 dni i taka sama jest w tym zakresie konkluzja Sądu orzekającego. W świetle apelacji pozostaje spornym , z którym dniem wydłużony urlop powinien zakończyć się i w tym zakresie rozważania apelującego są trafne. Zważyć należy ,że dzień 1 stycznia 2017 roku była to niedziela a zatem tydzień ten kończył się z upływem siódmego dnia tj. w sobotę 7 stycznia 2017 roku. Poza sporem pozostaje okoliczność ,że tydzień trwa siedem dni co skutkuje tym ,że nie może zaczynać się i kończyć w ten sam dzień tygodnia. Kolejny tydzień musi zacząć się w ten sam dzień tygodnia jeżeli następują bezpośrednio po sobie. A zatem kolejny piąty tydzień kończył się w sobotę 4 lutego 2017 roku. Kolejne trzy dni wydłużonego urlopu upływały przez dni 5,6 i 7 lutego 2017 roku. Tak więc zasadnie organ rentowy wskazuje ,że wydłużony urlop rodzicielski w wymiarze 38 dni powinien trwać od dnia 1 stycznia 2017 roku włącznie(bo jest to pierwszy dzień wydłużonego urlopu) do dnia 7 lutego 2017 roku włącznie.

W tym miejscu Sąd Okręgowy pragnie podkreślić, że czym innym co do zasady jest dokonanie poprawnych ustaleń faktycznych w sprawie, na podstawie właściwie powołanych i uprzednio niewadliwie ocenionych dowodów zgromadzonych w sprawie, a czym innym dokonanie prawidłowej subsumcji poprawnie ustalonych faktów pod właściwie zinterpretowane i zastosowane przepisy prawa materialnego. Ustalenia faktyczne Sadu Rejonowego są prawidłowe jak również powołane jako podstawa rozstrzygnięcia przepisy. Do błędu doszło w wyniku omyłki rachunkowej .

W związku z powyższym w ocenie Sądu II instancji, należy zgodzić się z apelantem, że w świetle niespornych faktów, które Sąd Rejonowy właściwie odtworzył opierając się na materiale dowodowym zgromadzonym w aktach samo wyliczenie do kiedy powinien trwać przedłużony urlop rodzicielski jest nieprawidłowe. Skutkuje to zmianą zaskarżonego wyroku i nieprzyznaniem wnioskodawczyni prawa do zasiłku macierzyńskiego w okresie przedłużonego urlopu rodzicielskiego za dzień 8 lutego 2017 roku .

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Agnieszka Domańska Jakubowska SSO Zofia Falkowska del.SSR Anna Przybylska